

Jestem chrześcijaninem. Co wynika z mojej deklaracji?

Cele katechetyczne – wymagania ogólne:

- rozwijanie umiejętności deklarowania swojej wiary – potwierdzenie przynależności do Chrystusa;
- odkrywanie wobec innych różnego podejścia w przeżywaniu swojej wiary i konsekwencje tego, na podstawie biblijnego tekstu Mt 10, 32–33.

Treści nauczania – wymagania szczegółowe. Uczeń:

- na podstawie tekstów biblijnych omawia zobowiązanie do świadczenia o Chrystusie wobec innych;
- po lekcji podaje przykłady dawania świadectwa wierze – poprzez praktyki religijne, przestrzeganie zasad wiary oraz noszenie znaków przynależności do Chrystusa;
- odnosząc się do przykładów z życia, wyjaśnia, na czym polega faryzeizm i omawia niewłaściwość takiej postawy;
- wykorzystując zdobytą wiedzę i wiadomości z różnych źródeł, wyjaśnia sens noszenia medalika chrześcijańskiego oraz przeciwstawia go amuletom i talizmanom.

Pojęcia, postaci:

faryzeizm, medalik chrześcijański, amulet.

Wartości:

świadczenie chrześcijańskie, szacunek dla krzyża.

proponycja realizacji

1. Nauczyciel zadaje pytania (do dyskusji): Chrześcijanin – kto to taki? Co znaczy być chrześcijaninem? Jakim jestem chrześcijaninem? Czy trudno być chrześcijaninem dzisiaj?

2. Nauczyciel krótko podsumowuje dyskusję, zwracając uwagę na rozbieżności, które często pojawiają się w życiu chrześcijan, a mianowicie: Mówię, że jestem chrześcijaninem, a jakie jest moje świadectwo życia... Czy nie jest trochę tak, że „co innego mówię, a co innego robię”?
3. Dyskusja: Na czym polega faryzeizm? Uczniowie podają współczesne przykłady takiej postawy.
4. Nawiązując do wypowiedzi uczniów, nauczyciel przechodzi do omówienia zewnętrznych oznak naszej przynależności do Jezusa. Wyjaśnia, że ozdoby i strój mogą nam sporo powiedzieć o przekonaniach drugiego człowieka, tak samo noszony przez chrześcijan krzyż czy medalik. Nauczyciel dzieli uczniów na dwie grupy, które przygotowują argumenty „za” i „przeciw” noszeniu symboli swojej wiary, takich jak medaliki, krzyżyki czy różańce... Prezentacja argumentów.
5. Uczniowie szukają w podręczniku odpowiedzi na pytanie: Jaki jest sens noszenia symboli swojej wiary? Nauczyciel uzupełnia wypowiedzi uczniów i podsumowuje je.

inna propozycja pracy na lekcji

Temat ten stanowi doskonałą okazję, by omówić problem dawania świadectwa wiary na terenie szkoły (modlitwa, odnoszenie się do kolegów, sprawy porządkowe). Można zaprosić ucznia z samorządu szkolnego, aby zaprezentował najtrudniejsze problemy, z jakimi spotyka się ze strony wierzących i praktykujących uczniów. Można też wcześniej nagrać na taśmę, a na lekcji odtworzyć wypowiedzi kilku ludzi, których smuci zachowanie młodzieży z tej konkretnej szkoły. Po takim wprowadzeniu czyta się tekst homilii św. Jana Pawła II z Rzeszowa z 1991 r. (można posłużyć się nagraniem wideo lub taśmą magnetofonową).

Inny sposób to praca z tekstem biblijnym. Uczniowie, po przeczytaniu tekstu z Mt 22, 34–40, wypełniają następujący arkusz:

Człowiek, który kocha Boga	Człowiek, który kocha ludzi
wyraża się to w następujących czynach:	→
wyraża się to w następujących myślach:	→
wyraża się to w następujących uczuciach:	→

Następnie uczniowie porównują, co zostało zapisane w poszczególnych kolumnach tabeli i odnajdują największe podobieństwa między nimi, a także różnice. Potem zastanawiają się, jak zachęcić ludzi do praktykowania miłości Boga i bliźniego.

Jednostka rozpoczyna się listem, który mówi o nieuczciwości człowieka biznesu, afiszuje się on swoją religijnością. Stanowi to dobry punkt wyjścia do rozważań na temat obłudy i faryzeizmu. W podręczniku znajdują się dwa teksty biblijne piętnujące faryzeizm. Komentarzem do oceny Izajasza i Jezusa jest fragment homilii św. Jana Pawła II z Rzeszowa z 1991 r., w której papież wiąże drugie przykazanie Boże ze świadectwem chrześcijańskim. Warto na to powiązanie zwrócić uwagę uczniów (to kontynuacja wątku rozpoczętego w poprzedniej jednostce). Wreszcie omawiany jest szacunek dla medalika i krzyżyka jako symboli wiary i zaufania Bogu. Przytoczyć można piękny tekst medytacji św. Jana Pawła II z Wawelu z roku 1987, kiedy Ojciec Święty modlił się pod krzyżem św. Jadwigi. Polecenia pracy domowej dotyczą trzech różnych zagadnień: znajomości życia własnego patrona, ewangelicznego nakazu przyznania się do Chrystusa przed ludźmi oraz niezgodności między wyznawaniem wiary a noszeniem amuletów. Ten ostatni wątek jest wyraźnym nawiązaniem do lekcji o horoskopach i astrologii.

Modlitwa: Tekst *Nauczanie Kościoła*: „Bądź pozdrowiony krzyżu Chrystusa...” (podręcznik, s. 121) lub *Akt wiary*.

praca domowa

Odczytanie Mt 10, 32–33 i pisemna odpowiedź na pytanie: Co znaczy przyznanie się do Jezusa przed ludźmi, a co oznacza wyparcie się Jezusa przed ludźmi?

Korelacja z innymi przedmiotami:

- ✓ język polski – świadectwo wiary czynnej w literaturze, piętnowana postawa obłudy w znanych utworach literackich;
- ✓ wychowanie do życia w rodzinie – szczerść jako podstawa miłości w rodzinie;
- ✓ wiedza o społeczeństwie – konieczność unikania obłudy i faryzeizmu w życiu społecznym i politycznym, prawo wierzących do publicznego wyznawania wiary;
- ✓ godziny do dyspozycji wychowawcy – unikanie obłudy i faryzeizmu w społeczności klasowej i szkolnej, umiejętność dawania świadectwa wiary na terenie szkoły.